

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5163/2020
03.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Марине Милановић, Бранислава Босиљковића и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца ЈП „Електропривреда Србије“ Београд, Огранак ХЕ „Бердап“ Кладово, уз учешће умешача на страни тужиоца Отвореног акционарског друштва „Силовије Машини – ЗТЛ, ЛМЗ, Електросила, Енергомашекспорт“, Москва, Руска Федерација, представништво у Републици Србији, са седиштем у Београду, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марко Дамјановић, адвокат из ..., ради исељења, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 169/20 од 25.08.2020. године, у седници одржаној 03.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 169/20 од 25.08.2020. године, као о изузетно дозвољеној ревизији.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Неготину Гж 169/20 од 25.08.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Неготину, Судске јединице у Кладову П 315/2019 од 02.03.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да преда стан у ..., у ул. ... број .., улаз .., стан број .., у државину тужиоцу испражњену од лица и ствари. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова поступка плати 3.800,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Неготину Гж 169/20 од 25.08.2020. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавило ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. Закона о парничном поступку.

Врховни касациони суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији туженог, на основу члана 404. Закона о парничном поступку -ЗПП („Службени гласник РС“, бр.72/11, 18/20), ради разматрања правних питања од општег

интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Предмет тужбеног захтева је исељење туженог из непокретности ближе наведене у изреци првостепене одлуке, која је власништво тужиоца. О основаности захтева тужиоца за исељење туженог из предметне непокретности, односно о постојању основа и услова за коришћење предметне непокретности од стране туженог и с тим у вези и његове обавезе да се из исте исели, побијаном одлуком одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од примене права у правноснажно окончаним поступцима са тужбеним захтевима као у овој правној ствари. Имајући у виду наведено, као и да тужени у ревизији не указује на другачије правноснажне одлуке другостепених судова или одлуке Врховног суда Србије и Врховног касационог суда, које чињенично и правно одговарају предметном случају, а како одлука о основаности захтева са оваквим тужбеним захтевом зависи од чињеничног стања утврђеног у поступку на коме је заснована побијана одлука, то следи да у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, са којих разлога нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, и са којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није дозвољена.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исељења поднета је 05.06.2019. године, а у тужби је вредност предмета спора означена износом од 10.000,00 динара.

С обзиром на то да вредност предмета спора побијаног дела очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић